

по себе си, ще се измънятъ. Единъ денъ всички възгледи и понятия на хората за водата, за въздуха, за огъня, за растенията и животните, за химическите и физическите сили ще се измънятъ. Затова, именно, апостолъ Павелъ е казалъ: „Отчасти знаемъ, отчасти мъдруваме.“ Въ това отношение, колкото повече живи, разумни частици живеятъ въ дадено същество, толкова на по-високъ уровень се намира то. Значи, хората се различаватъ едни отъ други, именно, по количеството и качеството на разумните клетки, на разумните частици или на разумните живи души, които живеятъ въ тъхъ. Това показва, че всички хора няматъ еднакво количество отъ тия разумни души въ себе си. Гениалните, великите хора съдържатъ въ себе си най-голямо количество отъ тия разумни души. Нека всъки отъ васъ се запита, колко отъ тия разумни души живеятъ въ него.

Мнозина отъ васъ сте чели романа „Клетниците“ отъ Викторъ Хюго. Каква идея ималъ авторътъ, за да напише този романъ? Той искалъ да покаже на хората, че външните условия развращаватъ хората. Ние виждаме, какъ главният герой, Жанъ Вължанъ, за открадването на единъ хлебъ е тръбало да лежи въ затворъ цели 19 години. Презъ останалото време е тръбало да бъга, да се крие, да не го хванатъ. Днесъ срещате хора, които съ откраднали хиляди левове, но не бъгатъ, никой не ги преследва, ходятъ спокойно отъ градъ на градъ. Въ действителностъ, съществувалъ ли е Жанъ Вължанъ, като реална личност? Той е съществувалъ, но не на физическия свѣтъ. Това показва, че идейте, които съществуватъ въ умовете на хората, постепенно се изразяватъ и на физическия свѣтъ. Като се вглеждатъ въ живота, хората казватъ: По честенъ начинъ не може да се живе, но да станемъ поне учени хора, да откриемъ нещо, че да забогатимъ. — Какво искате да станете? Искате да станете химикъ, да превръщате елементите едни въ други. Наистина, крайната целъ на химията е да превръща елементите единъ въ другъ, да впръга на работа силите, които се намиратъ въ тъхъ. Въ този смисълъ, всъки човѣкъ може да биде виденъ химикъ, да впрегне силите въ своя организъмъ, да превърне неблагородните елементи въ себе си въ благородни. За това се изисква разумностъ, а тази разумностъ е въ зависимостъ отъ количеството и качеството на разумните души, които живеятъ въ човѣка. Мнозина страдатъ отъ това, че иматъ малко злато въ организма си; други пъкъ страдатъ отъ излишъкъ на